

2016 ANAYASA DEĞİŞİKLİĞİ ÜZERİNE

AKP/MHP ortaklığıyla 10 Aralık 2016 günü Meclis Başkanlığı'na verilen, 20 Aralık 2016 günü Meclis'te görüşülmeye başlanan, 20 Ocak 2017 günü Meclis tarafından kabul edilerek yasalaştırılan; yeterli oy alamadığı için halkoylamasına sunulmak üzere günlü Resmi Gazetede yayımlanan Anayasa değişikliğini irdelemeye çalışacağız.

Hemen belirtelim bu değişiklikte, "kitabî" anlamda tam bir "diktatörlük" öngörülmektedir.

Adına "Başkanlık Sistemi", "Başkancılık Sistemi", "Seçilmiş Krallar", "Sultanlık ya da Padişahlık", "Reis sistemi", "Tek adam sistemi" hatta "Cumhurbaşkanlığı Sistemi" diyebilirsiniz; ama sonuç değişmez.

Sonuçta sistem, diktatör yetkileriyle donatılmış denetimsiz bir cumhurbaşkanı yaratmaktadır.

Montesquieu diyor ki, "Diktatörlerin ülkesinde yalnız bir kişi özgürdür; diğerlerinin tümü köledir."

Bu söz bize, nedense Peygamber tarafından söylendiği ifade edilen, Vahdettin tarafından yinelenen ve sonunda Cumhurbaşkanı tarafından dile getirilen "çoban-sürü" yaklaşımını anımsatmaktadır.

Bunlar yaşam deneyimi ile söylenmiş sözlerdir. Ne var ki biz ders almak yerine, tarihi tekerrür ettirmenin peşindeyiz.

Bakınız Yılmaz Özdil'de diyor ki;

"Birisinin 'tek' olması için diğerlerinin 'hiç' olması gerekir.

Birisinin 'tek adam' olduğunun kabul edilebilmesi, gerisinin 'adam olmadığını' kendi kendine kabullenmesidir.

Birisinin 'tek adam' ilân edilmesi, gerisinin kendi kişiliğini, benliğini, iradesini, şerefini, haysiyetini, izzetinefsini, insanı insan yapan değerleri, gönüllü olarak hiçe saymasıdır."

Şimdi Meclis bunu yapmıştır. Yarın referandumda halk da "ben hiçim" diyecek midir? Hep birlikte göreceğiz.

GENEL DEĞERLENDİRMELER

Önce değişikliklerin neler getirdiğine genel olarak bakmak, sonra değişiklik ile ilgili kimi genel değerlendirmeler yapmak istiyorum.

Değişikliklere genel bakış

**2012'de TBMM Anayasa Uzlaşma Komisyonuna verilen ve adına "başkanlık sistemi" denilen teklifle, 2016 yılında TBMM'nce kabul edilen ve adına "cumhurbaşkanlığı sistemi" denilen değişiklik arasında özde hiçbir fark yoktur.

Ana başlıklar olarak, bu Anayasa değişikliğiyle;

- Kuvvetler ayrılığından kuvvetler birliğine geçilmektedir,
- Yasama, yürütme ve yargı organlarının yetkileri, yani tüm devlet gücü bir kişiye teslim edilmektedir,
- Bu gücün üzerindeki yasama ve yargı denetimi kaldırılmaktadır.

Alt başlıklarda şunları görüyoruz: Bu anayasa değişikliğiyle,

- Yürütme yetkisinin tek kişiye verildiğini,
- Yürütmenin kendi içindeki denetleme dengeleme düzeneğinin de yok edildiğini,
- Yasamanın yasa yapma yetkisinin önemli ölçüde tek kişiye devredildiğini,

-Yasamanın yürütmeyi denetleme yetkisinin kaldırıldığını,

-Yargının da bu tek kişinin güdümüne verildiğini; yargının, yasama, yürütme ve siyasal iktidar mensubu ve yandaşları üzerindeki denetiminin dolaylı yoldan ortadan kaldırıldığını, görüyoruz.

Kısaca yasama, yürütme, yargı erkleri, adına cumhurbaşkanı denilen tek kişide toplanmakta; bu gücü dengeleyip, frenleyecek tüm denetim yolları kapatılmaktadır.

Üstelik devlet gücü, denetimsiz biçimde yalnızca tek kişiye bırakılmakla kalmamakta, aynı zamanda;

-Halk isterse laiklik gider,

-Laiklik din düşmanlığıdır,

-Türkiye bir din devletidir,

-Cumhuriyeti kuranlar deccaldır, ayyaşdır,

-Cumhuriyet parantezi kapanmalıdır,

-Cumhuriyet dönemi reklam arasındır,

-Lozan yanlışdır,

-Demokrasi araçtır,

-Yargı karar verirken ulemaya danışmalıdır, diyen bir zihniyete teslim edilmektedir.

Demokrasi, laiklik ve hukuk devleti yok edilmektedir.

Sorumsuz, dokunulmayan, hesap vermeyen, denetlenemeyen, kadir-i mutlak bir cumhurbaşkanı yaratılmaktadır.

İşin özeti budur.

Milton Friedman'a diyor ki, "gücün tek elde toplanması en büyük tehlikedir."

Gerçekten bu denli denetimsiz yetkilerle donatılan bir cumhurbaşkanının iktidar gücünü kullanırken yozlaşması kaçınılmazdır.

Çünkü adına egemenlik denilen devlet kudreti, onu ele geçirenleri önce cesaretlendirir, sonra güç zehirlenmesine uğratar ve kötüye kullanılmasına neden olur.

Bu değişiklik, "Sınırsız güç yozlaşmaya mahkûmdur" diyen William Pitt'i, "İktidar yozlaştırır, mutlak iktidar mutlaka yozlaştırır" diyen Lord Acton'ı haklı çıkaran düzenlemelerle doludur.

Denetimsiz gücün nasıl yozlaşacağına iki sıcak örneği, OHAL KHK'leri ve Anayasa değişikliğinin Meclis'teki oylama yöntemidir.

Anayasada Bakanlar Kuruluna/Cumhurbaşkanına, OHAL döneminde her konuda KHK çıkarma, devleti yeniden yapılandırma, yasalarda kalıcı değişiklikler yapma, yurttaşları ve kuruluşları cezalandırma yetkisi verilmemiştir.

Ama Anayasa Mahkemesi, Anayasaya aykırı biçimde ve eski içtihadını değiştirerek, ben OHAL KHK'lerini denetlemem deyince bu güç denetimsiz kalmış ve yukarıdakilerin hepsi olmuştur.

Yine anayasada gizli oylama denilmesine karşın, önceki yıllardaki oylamalarda mahcup mahcup yarı açık oy kullananlar, Anayasayı açıkça ihlal etmelerine karşın bir denetim olmadığını görünce, diğer ihlalciler gibi pervasızlaşmışlardır.

Denetimsiz güç yozlaşır dememizin nedeni budur.

Biraz daha ayrıntıya inildiğinde bu anayasa değişikliğinde özetle şu önemli düzenlemelerin yapıldığı görülmektedir.

*Bu değişiklik Cumhurbaşkanı ve AKP dönemi başbakanları için özel af yasası niteliğindedir.

*Atatürk Cumhuriyeti'ni sonlandırma, İslami cumhuriyeti kurma yönünde son adım atılmaktadır.

*Ulusal birliği ve ülke bütünlüğünü yok edecektir.

Çok kısa sürede federasyon tartışmaları başlayacaktır.

İlk birleşik seçimden sonra "Açılım süreci" yeniden başlatılacaktır.

*Yönetim sistemi yanında rejim de değiştirilmektedir.

*Öz yönünden Anayasanın 2. maddesindeki demokratik ve hukuk devleti niteliklerine; biçim yönünden de 175. maddesine aykırıdır.

*Parlamentoda anayasayı tek başına değiştirecek parmak sayısına ulaşılabilmesi için seçim sisteminin de değiştirileceği anlaşılmaktadır.

*İlk birleşik seçimden sonra yeni anayasa yapımı gündeme getirilecektir.

*Getirilen sistemin “başkanlık sistemiyle” uzaktan yakından ilgisi yoktur.

*Cumhurbaşkanının konumu belirlenirken, “devletin başı” yerine “devlet başkanı” denilmesi anlamlıdır.

*Bir siyasal parti genel başkanının;

Aynı zamanda Cumhurbaşkanı ve Başkomutan olması,

Aynı zamanda hem Türkiye Cumhuriyeti’ni, hem Türk Milleti’nin birliğini, hem de genel başkanı olduğu siyasal partiyi temsil etmesi,

Aynı zamanda Meclisi feshetme yetkisinin bulunması,

Aynı zamanda yasama ve yürütme erklerini talimatla yönlendirme yetkisine kavuşturulması,

Aynı zamanda bürokrasinin, yüksek yargının, YÖK’ün ve üniversitelerin en üst düzeyine atama yapma yetkisiyle donatılması,

Aynı zamanda devleti yeniden yapılandırma yetkisinin bulunması,

Aynı zamanda yasa çıkarma gücüne kavuşturulması,

Mecliste çoğunluğu yitirmiş bir siyasal partinin genel başkanı olsa bile iktidarını sürdürecektir ve devlet kudretini elinde bulundurmaya devam edecek olması,

Ve “tarafsız olacağı konusunda namusu ve şerefi üzerine” yemin edecek olması,

Tam bir garabettir.

*Bu yetkilerle donatılmış cumhurbaşkanına 5’er yıldan tam 3 kez seçilme hakkı tanınmaktadır.

Eğer RTE seçilirse tam 32 yıl ülkeyi tek başına yönetmiş olacaktır. Bu süre Abdülhamit’in padişahlık süresine eşittir.

*Cumhurbaşkanına ilkokul mezunu 18 yaşındaki bir cumhurbaşkanı yardımcısı vekâlet edip tüm yetkilerini kullanabilecektir.

23 Nisan müsamereleleri gerçek olmak üzeredir.

*İlk birleşik seçimlerin 3 Kasım 2019’da yapılacak olması tesadüf değildir.

3 Kasım 2002’de iktidar olan RTE, yine aynı gün, 3 Kasım 2019’da siyasal İslamcı rejime son noktayı koymuş olacaktır.

*Meclis işlevsiz bırakılırken, bunun farkına varılmaması için AKP tarafından “Güçlü Meclis, güçlü temsil” sloganı atılmaktadır.

İşlevsiz kalan Meclis’e 550 milletvekili bile çokken, milletvekili sayısının 600’e çıkarılmasını anlamak güçtür.

Yine işlevsiz kalan Meclis’in o görkemli binaları boş kalsın, bari çocuklar oynasın diye milletvekili seçilme yaşı 18’e düşürülmüştür.

*Yargı tek adamın güdümüne sokulurken, yargının tarafsız olduğunun anayasaya yazılması tam bir ironidir.

Millet iradesine aykırıdır

**Yapılan değişiklik, siyasal iktidarın çok sevdiği ve çarpıtarak kullandığı “millet iradesine” aykırı bir sistem getirmektedir.

Öncelikle belirtmeliyiz ki, “millet iradesi” kavramı siyasal iktidar tarafından kasıtlı ve bilinçli olarak yanlış kullanılmaktadır.

Millet, geçmiş ve gelecekteki tüm kuşakları kapsayan soyut bir kavramdır.

Millet iradesi de aynı millet gibi soyut bir kavramdır. Daha doğru anlatımla, milletin iradesi olmaz.

Millet iradesi, ilkel demokrasilerdeki “genel irade” kavramının günümüze uyarlanmış biçimidir. Aslında çağdaş demokrasilerde bu kavramın yerini “egemenlik” kavramı almıştır.

Somut olayları ve sonuçları millet iradesi denilen soyut kavrama bağlamak yanlıştır.

Yalnız yanlış olmakla kalmaz, Prof. Dr. Münci Kapani'nin 1966'da söylediği gibi, aynı zamanda tehlikelidir.

Çünkü milli iradeyi temsil ettikleri zehabına kapılan iktidarlar demokrasiyi sayı üstünlüğü olarak görür ve her istediklerini yapabilecekleri sanırlar.

Günümüz siyasal iktidarı da her istediğini yapabilmek için bilinçli bir biçimde çarpıtarak millet iradesi kavramını kullanmaktadır.

****Millet iradesi olmaz dedik. Doğrusu "halk iradesi" dir. "Seçmen iradesi" demek daha doğrudur.**

Seçmen iradesi bile yalnızca iktidar partisine oy verenlerle sınırlı değildir. Bu kavram, parlamentoda temsil edilsin edilmesin, tüm siyasal partilere oy veren seçmenlerin tümünü kapsar.

Bir siyasal parti, seçim sisteminden yararlanarak parlamentodaki sandalyelerin tümünü elde etse bile seçmen iradesinin tümünü yine temsil edemez.

Bakınız demokrasinin beşiği İngiltere ve ABD parlamentolarında "milli irade" kavramı hiç kullanılmaz. Çünkü onlar parlamentoya yansıyan tablonun milli irade olmadığını, yalnızca seçmenin sayısal tercihi olduğunu bilirler.

Günümüz siyasal iktidarı da, millet iradesi kavramını esasen seçmenin sayısal tercihi karşılığı kullanmaktadır.

Amaçları, yaptıkları her yanlış, "millet adına yapıyoruz" diyerek meşrulaştırmaktır.

Oysa seçmenin sayısal tercihi siyasal iktidara, Anayasaya, uluslararası sözleşmelere, demokrasinin, insan haklarının ve hukukun evrensel ilkelerine aykırı hareket etme hak ve yetkisi veremez.

****Şimdi sonuca gelelim: Yukarıda yaptığımız açıklamaları bir yana bırakıp, siyasal iktidarın baktığı pencereden bakarak diyoruz ki, bu değişiklik millet iradesine aykırıdır, ihanettir.**

Çünkü parlamento tarafından temsil edilen Millet iradesi tek kişiye devredilmektedir.

Kamu yararı amacı yoktur

****Millet iradesine aykırı olan bu anayasa değişikliği, millet menfaatine de hizmet etmemektedir.**

Bu değişiklik kamu yararı amacıyla değil, tek kişinin yararı için yapılmaktadır. İnceleyin, kamunun yararına bir tek düzenleme bulamazsınız.

Tüm yasama işlemlerinde kamu yararı amacı taşımali, genel, nesnel ve soyut olmalıdır.

Kamu yararından söz edebilmemiz için halkın bu konuda bir beklentisinin olması gerekir.

Milletin başkanlık istediğinin söylenmesi koskoca bir yalandır.

Türkiye içte ve dışta yangın yerine dönmüştür.

-Ekonominin kötü durumu artık iktidar mensupları tarafından bile dile getirilmektedir. Kadir Has Üniversitesi'nce yapılan bir araştırmaya göre, halkın % 72'si ekonomide kriz olduğu kanısındadır.

-Sanayi gerilemiş, üretim azalmış, ihracat düşmüştür.

-Dolar ve Euro almış başını gitmektedir.

-İç ve dış borçlar Cumhuriyet tarihindeki en yüksek değerlerine ulaşmıştır.

-Bunlara karşın büyüme oranı Cumhuriyet tarihinin en düşük düzeyindedir.

-Halk kredi kartı ve tüketici kredileriyle yaşamını sürdürmeye çalışmaktadır. 2 milyon 800 bin kredi kartı borçlusu takibe düşmüştür.

-İşsizlik had safhadadır. Umutsuzlar eklendiğinde 6,5 milyon insanın işsiz olduğu görülmektedir. Genç işsizlik oranı % 22'lere dayanmıştır.

-3 milyondan fazla aile, adına yardım dedikleri sadaka ile yaşamlarını sürdürmeye çalışmaktadır.

-Enflasyon oranları tahminleri aşmakta, çift haneli sayılara ulaşmaktadır.

-Her yıl binlerce şirket kapanmakta, esnaf perişanları oynamaktadır.

-Henüz FETÖ belasıyla uğraşı bitmemiştir. Ama bunun yanında ve bu bahane edilerek muhaliflere çile çektirilmektedir.

-İŞİD ve PKK terörü şehirleri kana bulamakta, yüzlerce yurttaşımız can vermekte, halkımız yaşadığı şehirlerden göç etmek zorunda kalmaktadır.

-OHAL düzeni insanlar üzerinde tam bir baskı rejimi kurmuştur. İnsanlar soluk almaktan korkar duruma getirilmiştir. Hak aramaya bile izin verilmemektedir.

-Dış politikada saplanılan bataklık giderek yoğunlaşmakta, Suriye'den her gün şehit haberleri gelmekte, ocaklar sönmektedir.

-Ülke, sayıları milyonları aşan Suriyeli sığınmacıların sorunlarıyla boğuşmaktadır.

-Toplum çeşitli nedenlerle bölünmüştür ve birbirine düşman gibi bakmaktadır.

-Sokaklarda milis güçleri tehlikesi başlamıştır.

Halkın, bu kadar sorun içinde yaşam mücadelesi verirken başkanlık sistemi getirilmesi yönünde bir istemi yoktur ve olamaz.

**Ayrıca belirtmek gerekir ki, yukarıdaki tabloyu 14 yıllık RTE iktidarı yaratmıştır.

Bu tablo sayesinde toplumda huzur, birlik-beraberlik, ulusal dayanışma, adalet anlayışı hiçbir şey kalmamıştır.

Bir sosyal sarsıntı, toplumsal çöküş yaşanmaktadır. Siyasal iktidarın yarattığı çıkarıcı ve maddiyatçı zihniyet ahlaki ve siyasi değerleri aşındırmıştır.

Toplum adeta çıldırmıştır. Çocuklara tecavüzler, kadınlara şiddet, kadın cinayetleri, trafikte her gün yaşanan şiddet olayları, yol vermedin ya da yan baktın cinayetleri, polisliğe soyunan esnaf görüntüleri, hayvanlara yapılan işkenceler toplumsal cinnetin göstergeleridir.

TÜİK verilerine göre, 2003'te yurttaşların % 12.2'si çok mutlu iken bu oran 2012'de % 8.5'e düşmüştür.

Türkiye'de her dört kişiden biri depresyondadır.

Son on yılda 25 binden fazla insan intihar etmiştir.

Böyle bir toplumun yönetim sisteminin değiştirilmesini istediğini söylemek, insanın aklıyla alay etmenin de ötesine geçmektedir.

**Aslında halk başkanlık istemediğini son seçimde açık biçimde ortaya koymuştur.

7 Haziran seçimlerinde AKP'nin tek başına iktidarı kaybetmesine, RTE'nin bu seçim öncesinde başkanlık kartını oynaması da etkili olmuştur.

Bunu iyi değerlendiren RTE, 1 Kasım seçimleri öncesi başkanlık sistemini ağzına almamıştır ve seçimleri % 49,5 gibi bir onayıyla kazanmış ve yeniden tek başına iktidar olmuştur.

7 Haziran seçimlerinde başkanlık kozunu oynadığı için RTE'ye oy vermeyen seçmenin, bundan vazgeçer gibi yaptığı için 1 Kasım seçimlerinde onu yeniden tek başına iktidar yapması bile, milletin başkanlık sistemini istemediğini açık biçimde göstermektedir.

**Kamu yararına aykırı bir düzenleme de, salt oy uğruna seçilme yaşının 18'e düşürülmesidir.

**Bu değişikliği milletin istemediği, değişikliğin amacının kamu yararı olmadığı, tek kişiyi başkan yapmak amacı taşıdığı şu sorunun sorulmasıyla ortaya çıkacaktır:

“Eğer RTE’den başka birinin cumhurbaşkanı seçilme olasılığı bulunsaydı, AKP bunca karışıklık içinde bu teklifi getirir miydi?”

Değişikliği isteme nedenleri

Peki, bunca karmaşa ortamında bu anayasa değişikliği neden yapılmaktadır?

**Bunun birinci nedeni, başkanlık istemini bu kargaşa ortamından yararlanarak kotarma çabasıdır.

Anımsar mısınız, 12 Eylül askeri darbesinin, 1970’li yılların sonlarındaki iç çatışmalar ve karmaşa nedeniyle bozulan kamu düzenini yeniden kurmak için yapıldığı söylenmişti.

Sonradan ortaya çıktı ki, o kaos, karmaşa ortamı, askeri darbeyi yapmak için bizzat kendileri tarafından yaratılmıştır.

Türkiye’de içte ve dışta bu kadar sorun varken, toplumsal kutuplaşma had safhaya çıkmışken başkanlık ısrarı, doğrusu bize bunu anımsatmaktadır.

Toplumun çok halinden yararlanılmak istenmektedir.

Başbakan Yardımcısı Numan Kurtulmuş’un “Sandıktan ‘evet’ çıkarsa terörün sesi kesilir” demesi, AKP tarafından hazırlanan anayasa değişikliği tanıtım kitapçığında da getirilen sistemin “terörü gündemden düşüreceğinin” ifade edilmesi, terörün sonunun neden getirilmediğinin itirafı değil midir?

Üç yıl sonra yürürlüğe girecek değişikliklerin bugünden yapılmakta bu kadar ısrarcı olunması, günümüzün kaos ortamından yararlanılmak istendiğini tüm açıklığıyla göstermektedir.

**İkinci nedeni, sıcaklığına 15 Temmuz kontrollü darbe girişimi mağduriyetinden yararlanılmak istenilmektedir.

**Üçüncü nedeni, sorumluluktan kurtulma isteğidir.

Cumhurbaşkanı kendisinin halk tarafından seçilmesinden sonra, “fiili başkanlık sistemine geçildiğini”, anayasanın ve anayasal parlamenter sistemin rafa kaldırıldığını” söyleyerek anayasayı ihlal etmiştir ve etmeyi sürdürmektedir.

Hatta “artık anayasa bu yeni düzene uydurulmalıdır” diyerek ihlali itiraf da etmiştir.

Başbakan Yardımcısı Tuğrul Türkeş de, “fiili durumu hukuki çerçeveye yerleştiriyoruz” ifadesinin, “Cumhurbaşkanının yetkisini aştığı ve suç işlediği” anlamına geleceğini açıklamıştır.

Cumhurbaşkanının anayasal konumu, görev ve yetkileri bellidir. Bunun dışında halk, Cumhurbaşkanına başka bir konum tayin edemez; Anayasanın 6 ve 11. maddeleri uyarınca anayasal kurullarla sınırlıdır. Bunun dışına çıkma iradesi yoktur.

Anayasayı fiilen rafa kaldıran Cumhurbaşkanının hukuksal sorumluluğunun doğduğu açıktır.

Şimdi anayasa, onun isteği üzerine, yarattığı fiili duruma uydurulmakta, böylece hukuksal sorumluluğu ortadan kaldırılmaktadır.

Yalnız sorumluluktan kurtarılmamakta, aynı zamanda gelecekte yargılanması da olanaksız kılınmaktadır.

Öte yandan “Meclis Soruşturması” yöntemi denetim yolu olmaktan çıkarılarak, başbakanların bu yöntemle gelecekte soruşturulup yargılanmasının da önüne geçilmektedir.

RTE, Abdullah Gül, Ahmet Davutoğlu, Binali Yıldırım bu kapsamdadır.

Değişiklikler yürürlüğe girdiğinde bunlar için gelecekte, örneğin 17-25 Aralık yolsuzluk olayları nedeniyle hesap verme kaygısı olmayacaktır.

Her iki durumda da bunun açık adı aftır.

**Dördüncü nedeni, büyük projeyi sonuçlandırma isteğidir.

Bilindiği gibi AKP/RTE iktidarının hedefi ve amacı, Atatürk Cumhuriyeti’ni İslami cumhuriyete dönüştürmektir.

14 yıldır Anayasa, yasa, yönetmelik değişiklikleri ve fiili uygulamalarla bu amaca adım adım yaklaşmıştır. Artık gelinen aşamada projeyi sonuçlandırmak isteği ortadadır.

Peki, son adım hangi konuda atılacaktır?

Yeni rejimin adı konulacaktır, yeni rejim kalıcı kılınacaktır ve halifelik ilan edilecektir.

Bakınız, Yahudi iken sonra Müslümanlığı seçmiş Avusturyalı Muhammed Esed, "İslam'da Yönetim Biçimi" adlı kitabında ne diyor:

"Eğer Müslümanlar bugün, devletleri için başkanlık sistemini benimseyecek olurlarsa; on dört asır önce Peygamberlerinin tavsiye etmiş olduğu bir esası gerçekleştirmiş olacaklardır."

1993 yılında yaptığı söyleşide RTE, "demokrasiyi araç olarak gördüğünü" belirttiikten "Eğer halk totaliter bir rejimi istiyorsa buna saygı duymalıyız" demişti.

Aynı söyleşide, başkanlık rejimini ABD emperyalizminin bir tavsiyesi olarak değerlendirmiş ve başkanlığın ancak "siyasette serbest piyasa" oluşursa düşünülebileceğini ifade etmişti.

"Siyasette serbest piyasa" dediği, siyasal İslam'ın tek başına iktidara gelebileceği ortamın sağlanmasıdır. Bu sağlandığına göre şimdi başkanlığı talep etme hakkını kendisinde görmektedir.

Eğer bu değişiklik halkoylamasında kabul edilip başkanlık sistemi getirilirse, o zaman İslam liderliği, yani halifelik amacına da ulaşılmış olacaktır. Çünkü "hilafet başkanın şahsında saklıdır" söylemi öne çıkarılıp, başkanlığın aynı zamanda 'halifelik' olduğu iddiasıyla sonuca gidilecektir.

Cumhurbaşkanının "Çobanlık felsefesini bilmeyen halkı yönetemez" derken Peygamber hadisine gönderme yapması da boşuna değildir.

Yargıtay'ın terör örgütü ilan ettiği Hizb-ut Tahrir tarafından İstanbul ve Ankara'da düzenlenen "Hilafet İsteriz" toplantılarının zamanlaması tesadüf değildir.

İstanbul Üsküdar'da "Halep'e destek" mitingi sırasında AKP'li Üsküdar Belediyesi'nin aracından "En kısa zamanda İslam birliğini yeniden tesis etmeli ve halifemizi seçmeliyiz" anonsunun yapılması da zamanın geldiğini göstermektedir.

Abdurrahman Dilipak'ın 2015'te yaptığı açıklamada "Tayyip Erdoğan başkanlık sistemine geçerse kendisi bu anlamda bütün İslam beldelerinden, Hilafete bağlı bölgelerden muhtemelen kendisine müşavir tayin edecek ve İslam birliğinin Beştepe'deki, o bin 5 odada hepsinin temsilciliklerini açacak" demesi de boşuna değildir.

AKP'li Erzurum milletvekili Zehra Taşkesenlioğlu'nun, Anayasa değişikliği Meclis'te kabul edilince, "Şükürler olsun ki yüz yıllık prangalardan kurtuluyoruz" diyebilmiştir.

Akıllarınca 'cumhuriyet parantezi' böylelikle kapanmış olacaktır.

****Beşincisi, İslami cumhuriyeti ilan etmenin yolu Batı ile irtibatın koparılmasını, Türkiye'nin yüzünü İslam birliğine dönmesini gerektirmektedir. İşte diktatörlüğe giden yolun anayasayla açılması, Türkiye'nin Batı'dan kopmasını sağlamak içindir.**

Böylece İslam dünyasına adım atılması amaçlanmaktadır.

ABD, AB, Avrupa Konseyi kuruluş, iktidar olmak ve İslami rejimin yerleştirilmesi aşamalarında kullanılmıştır; ancak artık onlara gereksinim kalmamıştır.

Nitekim Avrupa Konseyi Parlamenterler Meclisi Denetleme Komitesi,

-Referandumun korku ortamı yaratan OHAL sürecinde yapılmasından "ciddi endişe" duyduklarını,

-Siyasilerin medyada eşit koşullarda yarışmadığını,

-Teklifin parlamentoyu temel görevinden yoksun bırakacağını,

-Güçler ayrılığının vazgeçilmez olduğunu,

-Avrupa Konseyi tavsiyeleri ile AİHS ilkelerine uyulmazsa "meşruiyet tartışmasının" başlayacağını belirterek, dışlamanın sinyalini vermiştir.

****Altıncısı, ekonomik durum çok kötüdür.**

Bu durumda iktidarın sürdürülemeyeceğinin farkındadırlar. Dolayısıyla sürekli OHAL rejimine gereksinim vardır.

**Yedincisi, ülke ve millet bölünmek istenmektedir.

Yani federasyon istenmektedir. Başkanlık sistemi federasyonu kaçınılmaz kılacaktır.

--Başkanlık sistemi ile ulusal-üniter devlet yapılanması bağdaşmamaktadır. Başkanlık sisteminde, üniter yapının federasyona dönüşmesi; ülkenin bölünmesi ve ulusal birliğin sona ermesi kaçınılmaz olacaktır.

Dünya bunun örnekleriyle doludur.

ABD'de başkanlık sisteminin başarılı olmasının en büyük etkeni eyaletlerdir.

Başkanlıkla yönetilen Latin Amerika ülkelerinin üçte ikisinde federasyon vardır. Diğerlerinde başkanlık diktatörlüğe dönüşmüştür.

G20 ülkelerinin 6'sında başkanlık sistemi vardır. Altısı da federasyon yapısına sahiptir.

Aslında Cumhurbaşkanı Erdoğan, açılım sürecinin en yoğun yaşandığı günlerde, 7 Haziran seçimlerinden 4 ay önce 27 Şubat 2015'te Saray'da ağırladığı Valilere şunları söylemedi mi?

“Seçim sonuçlarına göre, yeni anayasa ve Başkanlık Sistemi gündemimize gelecek. Başkanlık Sistemi, bir yönüyle de yerel yönetimlerin daha da güçlendiği, daha da etkin hale geldiği bir sistemdir. Bu sistemde, Başkanlığın merkezdeki gücü, bir yandan Meclis'le, diğer yandan yerel yönetimlerin sahadaki gücüyle dengelenir. Dolayısıyla bu sisteme geçildiğinde, Valilerimizin farklı bir konuma gelmeleri, daha geniş yetkilere sahip olmaları mümkün olabilecektir.”

Bu federasyon isteğinin itirafı değil midir?

RTE, Fatih Altaylı'nın bir programında, eyalet sisteminin başkanlıkla birlikte ele alınması gerektiğini de açıkça söylemiştir.

Hatta daha iki gün önce, 2 Şubat 2017'de bir programda “eyalet sistemini tartışmaktan kaçınmamalıyız” diyen de bizzat Cumhurbaşkanı Erdoğan'dır.

--Teklifte, Anayasanın 126. maddesi de değiştirilmekte ve Cumhurbaşkanlığı kararnameleriyle bölge teşkilatları kurulması öngörülmekte idi. Bunun federasyon yapılanmasına hazırlık olduğu haklı olarak söylendi.

Bunun üzerine bu madde değişikliği Karma Komisyonunda metinden çıkarıldı. Ancak bu gözboyamadan başka bir anlama gelmemektedir.

Çünkü “merkez ve taşra teşkilatının” Cumhurbaşkanlığı kararnamesiyle kurulmasına ilişkin kural 106. maddeye taşınmıştır (son fıkra)

Ayrıca “kamu tüzel kişiliğinin Cumhurbaşkanlığı kararnamesiyle kurulacağına” ilişkin 123. madde değişikliği de aynen korunmuştur.

Bu iki yetki federasyon yapılanması için yeterlidir. Dolayısıyla federasyon yapılanması olasılığı ortadan kalkmamıştır.

Biz ilk birleşik seçimlerden sonra çözüm sürecinin yeniden gündeme getirileceğini ve Türkiye'nin bölünmesi projesinin canlandırılacağını düşünüyoruz.

--Anayasanın 101. maddesinde yapılan değişikliğe göre, en az 100 bin seçmen, bir kişiyi cumhurbaşkanlığına aday gösterebilecektir.

Cumhurbaşkanı adayının halk tarafından önerilebilmesi de bölünmeyi tetikleyici bir düzenlemedir.

Çünkü her bölge ya da şehir, farklı etnik kökene ya da mezhebe sahip olanlar “cumhurbaşkanı benden olsun” diye çaba gösterecek, bu da bölünmeye neden olacaktır.

--Aslında Büyükşehir belediye yapılanmasıyla ve Belediye Yasası ile İl Özel İdareleri Yasalarında yapılan değişikliklerle eyalet sisteminin altyapısı hazırlanmıştır.